

ד א מ״ פ״ח מהל' שאלה
הל' א סמוג עשין פז
טו״מ ס׳ רלה:
ה ב טו״מ שס:
ו ג ד מ״ שס סמוג שס
טו״מ שס:
ז ה ו ז ח מ״ שס הל'
ז טו״מ שס:
ח ט מ״ שס הלכה ד
טו״מ שס:

אלא מזה ליכא
למשכשע מיניה. דוהל
תמיז לאו כולה דוקא, אלא
חזק מנייה דוקא, לאו רישא
או סופא, ומתא איהו אדון
ההוא לאו דיעניי לא מיני
דוקא נגזמר (שבת 103
בבא). ואמר הלה הריני
משלם דאניי נשבע. וזנה
בעינא תשחנע דנגזר
מפטרנא, משלם
תשלומי כפול לשוכר.
סיון שלסנ מנפאל הגביה
שלו (ב"ב 101). מדיד ביה
הדידי תניא. חזק מניז ר'
חייא ומדא תניא ר' אושעיא
(שבת 101).

היכל דפטר עזממכלוס לא חמר
לא תפקא מדרב וכן הלכה ולא
כשמואל דמחייב דר' יוחנן סבר נמי
התם דפטר ושמואל ור' יוחנן הלכה
כר' יוחנן כדלמר פ' מי שהוליוהו
(שביעין דף ק"א):

אי נמי דקיימא באגם. תימיה דנימא
נעשה כדמר לו לכשתגב
ותשלמי הרי פתמי קנויה לך מעכשיו
סמוך לגניבה דהשתא קני אפילו
עומדת בלגס כדלמר ר' יוחנן בפ'
האשה שנפלו (תכונות ד' פב. וסא) משוך
פרה זו ותקנה לך מעכשיו ולאחר
שלשים יום קנה אפי' עומדת בלגס
וגזותיה וולדותיה לא קנה אע"פ
שאומר מעכשיו שאין הקנין נגמר
עד סמוך לגניבתה כדלמר ר' יוחנן
בפ' האומר (קידושין דף ק"ה) בל אחד
וקדשה מעכשיו ולאחר שלשים יום
בל אחר וקדשה מעכשיו ולאחר כ'
יום בל אחר וקדשה מעכשיו ולאחר
עשרה ימים בל אחר וקדשה מעכשיו
אפי' הן מאה כולם מופסים בה דכל
חד וחד רוחא לחזריה שבק ושמה
י"ל קדושין אלימי וכו' דלשכחו
רווחא תו לא פקעי אכל כהל גזות
ולדות לכל הפחות הנהו דליתנהו
בשעת מסירה אהני מעכשיו לקנותה
סמוך לגניבתה למפרע:

אלא מהא ליכא רמשימע מינה.
תימיה כיון דקשיא ליה רישא
לסיפא נימא נעשה כדלמרין בפרק
קמא דקידושין (דף ה' א:) ותקנה לך
יוחנן *י"ל שילס נקט לאזני דרק
הגזל קמא (ב"ק דף קט.) לאורוי דאס
נשבע ושילס דלין הכפל שלו ולרצא
לאורוי שילס אע"פ שנשבע תחלה
שהכפל שלו ולא רצה לישבע היינו
לא רצה לעמוד בשבועה אבל אם
אמר הריני משלם אם נשבע תחלה
אין הכפל שלו:

שואל עד שישלם. הואיל וכל
הנאה שלו ולהאי טעמא
אפי' אם התנה להיות כש"ל לא
קנה עד שישלם ולטעמא דלעיל
דמשום לא שכיחא אם התנה להיות
כש"ל קנה כלל בזמנו דפטר נפשיה
בגניבה ואזכרה דשכיחא:

לישינא קמא דרב פפא ודאי
לא הויתא תיובתא. דלמר
הריני משלם לא קנה כלל שילס
קנה כפל ור"ח גרס ודאי הויתא
תיובתא דכיון דרב פפא מפרש
טעמא משום דלא שכיחא האי טעמא
שייך אפילו בשילס והא דנקט ואמר
הריני משלם משום דלשון גבי
ש"ח וש"ס נקט נמי גבי שואל:
וחזר

אלא אמר הריני משלם
וחזר

תימצי לומר דמגנבא
ואי משתכח גנב מי
די ומפטר *אמר רבא
וגנב ותרצה ותשלמי
עכשיו מתקיף לה ר'
הולדותיה נמי אלמה
ולדותיה אלא אמר ר'
מגזותיה וולדותיה
מלתא שבחא דאתא
מקני שבחא דמגופה
איכא דאמרי אמר
לכשתגנב ותרצה
תהי קנויה לך מאי
קשושא דרבי זירא אי
לם ולא רצה לישבע
אבא א"ר יוחנן לא
א"ר יוחנן שאמר הריני
משלם תנן שילם ולא רצה
שילם לא אימא סיפא
טעמא דלא רצה הא
*אלא מהא ליכא
היה דר' יוחנן *השוכר
אמר הלה הריני משלם
בגנבא *אמר הריני משלם
ממנו רב פפא השומר
מני מקנה ליה כפילא
בגניבה ישומר שכר
הנה ליה כפילא דאי
בבורה ומתה שואל
לא מקני ליה כפילא
נפשיה במתה מחמת
לאכאה לא שכיחא איכא
שואל נמי כיון שאמר
הנה כפילא דאי בעי
מת מלאכה אמר ליה
ישואל עד שישלם
הנאה שלו בדיבורא
ניא כוותיה דרב זבדי
וגנבא וקידם השואל
וגנב משלם תשלומי
קמא דרב פפא ודאי
לישנא בתרא לימא
רב פפא מי אלימא
ס ואוקימנא באמר
רמי התם לא קתני
מאי קידם קידם ואמר
אמר וגבי שואל קידם
י גבי הדדי תניא
רבי חייא ורבי
גבי הדדי תניין
משלם וחזר ואמר
קאמר הריני משלם

ייתא גבי שוכר ואמר כדלמרין לעיל תניא כוותיה דר' יוחנן
ההיפוך: לפיכך שהיו טועין בתוספתא דרבי חייא ותוספתא דרבי
דלא מיתמיא צי רבי אשעריא ורבי חייא לא תותבזה צי מדרשא:

רבינו חננאל (המשך)
מחמת מלאכת מותה. איכא
דאמר שואל נמי כיון
דאמר הריני משלם קין
כפל וכי אמר ליה רב
עדי שכל אמר אביי שאל
בזוהר חזקתה שכיב טעמא
הואיל ליה תנאה שולא
היה כח קין ליה כפל.
הדברות לא קני ליה כפל.
הכלכות כרת פסא בשומר
תנא ובשומר שכיב מינו
היה וכו' וכלי למיפטר
נפשיהו וקא מרד בהווא
תנא מקנה להו כלי חסד.
הוא דשמעתיה דר' יוחנן
סמנא היי. ורב וביד
נמי לא פליג ושואל אלא
בשנאל בלחור עובדא
הכלכות כרת וביד דהייא
הבידא כחותיה ודייקין
ללישנא קמא דרב פפא
דאמר שואל כיון שאין
לך דרך להטמן קין
תחשלוניק אצ"פ שאמר
הוא שאל אלא קנה כפל
היה ורב ורפי' שילם
דנא חזיבא קא פרע ולא
מנה מידי לא משאל דקני
היה כפל אלא איכא קשיא
ליה אה דתניא השואל
דרב מחבירו ונגבה וקדש
השואל ושלם וקדש
כמנצח הנגב משלם
שלומו כפל לשואל
ואתני לרחייהו (7) ולא
נדחית אלא מחותני גבי
שואל ואמר הריני משלם
וגבי שואל אלא וקדש
ושלם ושתני הבריות
הואיל כידה חסד שניות
במקום אחד זו אחר זו
כמתניא דרב רבי חייא
דוקא קדש וקני ושלם
נמי דאפילו שואל אם
שלם קדש כפל קשיא
לרב פפא לפוט דוקא
דייקין משמתייהו דרב
היה אפילו שלם אלא קנה.
ויש מי שגורס כי ללישנא
קמא דרב פפא ודאי לא
קנה דרב תנאי כותיה
לרב וביד חיובא ומאן
דריס כי פשוטה היא
אינה צריכה לפנים ולא
לפני פנים. תוב (מקשינן)
ללישנא קמא דרב פפא
דאמר רבי דאמר השואל
הריני משלם קדש כפל
קשיא ליה אלא מתנתיה
דקתני שואל וקדש
יב פפא בשואל לחרי.
לחרי ערש מחורה וכו'.

[illegible]